

TEKST & FOTO: ROGER KNUDSEN

Varadero Riders of Norway (HNRoN) møttes til årets første treff på Torghatten Camping.

På tur til Varadero treff

Jeg startet ferden mot Torghatten sammen med Johnny og Morten, og vi hadde opprinnelig tenkt å følge E6 fra østlandet til Grong, og deretter Rv17 derfra. Den første etappen ble vurdert for kjedelig, så vi tok turen langs Skreifjellet (vestsiden av Mjøsa), deretter østsiden fra Gjøvik til Lillehammer, og til slutt en omvei på Rv255 gjennom Espedalen før vi overnattet i vandrersjarm på Dombås.

Første stopp langs Rv255 var i Helvete, og jammen fikk vi ikke tekniske problemer ved avreise, men etter hvert kom vi oss da videre. Selve problemet var så flaut at vi helst glemmer det hele. Kanskje vi var litt overtroiske?

Dagen etter bar det videre på E6 til Grong med overnatting på Harran Camping (kan anbefales). På veien nordover hang flere medlemmer seg på, men for enkelte holdt nok gruppen litt for moderat ferietempo. Det er ikke alle som har god tid i ferien. Det gjelder å komme først til neste fergeleie.

Første rast denne dagen var i krysningen Rv17/Rv801 ved Kollstraumen bru i Bindal kommune. En helt spesiell brokonstruksjon vi bare måtte ta en tur over selv om den ikke lå på vår vei. I stekende sommervarme var det viktig å få av seg kjorejakke og drikke nok vann når

man tok en rast. Helt utrolig at vi skulle få så flott vær på turen. Slikt gjør at humøret er på topp hele tiden.

Etter rasten var det bar det videre til fergeleiet ved Holm hvor vi måtte vente på å bli fraktet over til vakre Vennesund, et sted som viste seg å være så vakkert at man egentlig burde blitt der en stund, men Torghatten var jo målet for treffet.

Endelig var målet for treffet nådd, og vi kunne konstatere at også andre klubbmedlemmer fra det ganske land også hadde funnet veien til "Hatten". Noen innkvartert i hytter og leiligheter med topp standard, mens andre fristet teltlivets gleder. Selve campingplassen var topp. Skulle man ta frem noe negativt om Torghatten Camping, så måtte det være restauranten. De var hyggelige nok, men maten var både dyr og dårlig. Ja, faktisk lå prisen på det dobbelte av hva vi betalte for middag under resten av reisen. Dette er å trekke vekslers på at det ikke finnes konkurrenter før du reiser helt inn til Brønnøysund. Det ble derfor raskt klart at på "Hatten" var man tjent med å lage sin egen mat.

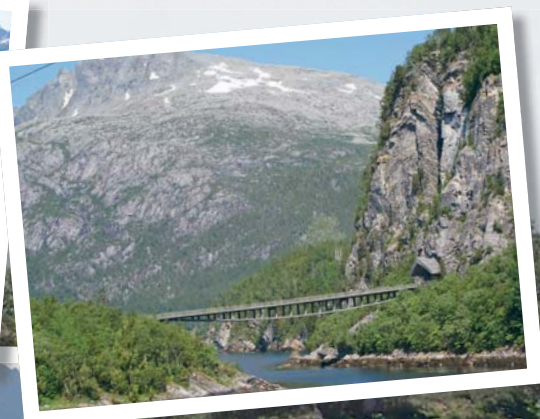
For noen av oss var reisen bare begynt siden vi etter treffet hadde bestemt oss for å reise

videre langs riksvei 17 til Bodø og ta fergen over til Moskenes i Lofoten. At dette var rett valg ble snart bekreftet, for reisen ble bare vakrere jo lenger nord man kom. Første etappe gikk til Kilboghavn og Hilstad Camping (som også kan anbefales). Underveis på Rv17 må man regne med en del overfarer med ferge av kortere og lengre varighet, men det ble bare krydder i tilværelsen i et så flott landskap. Med utmerkede veier som kurvet seg langs fjorder, gjennom tunneller og langs fjellsider forsvant tiden alt for fort. Skulle jeg beskrive hvordan det er å sveve rundt i konstant lykkerus, må dette være det nærmeste jeg kommer. Det er ikke mulig å ha det bedre.

Etter Kilboghavn stupte fjellene stadig bratter i sjøen, og kurvene ble enda et hakk vassere, noe vi MC-folk vet å sette pris på. Dog fikk jeg meg en støkk ved møtet med en turbuss i en 180 graders sving hvor fokuset nok var litt for mye låst på kollegaen foran. Viktig å holde blikket opp og frem ja.

Ved første øyekontakt med Svartisen ble vi utålmodige etter å finne en rasteplass og få tatt noen bilder. Til slutt stoppet vi et sted det var litt ekstra plass i veikanten hvor det sto et skilt som viste navnet Brasetvik, bare for

Fakta:

Klubben ble startet i oktober 2008, og har i skrivende stund 71 medlemmer. Med andre ord har vi hatt en tilvekst på 7-8 medlemmer pr. måned, noe vi er svært fornøyd med dersom trenden fortsetter. Medlemmene kommer fra hele landet, og omfatter eiere av både lett og tung Varadero. Vår nettadresse er: <http://www.varaderoriders.no>

senere å finne ut at vi kunne ha stoppet på en kjempeflott rasteplass 300 meter lenger frem. Ja, ja, bilder fikk vi i hvert fall. En morsom observasjon i ettertid, når jeg har identifisert steder vi tok bilder av ved å sammenligne med eldre bilder på internett, er at det er mer isbre og snø på mine bilder når det sammenlignes med tidligere bilder fra samme tid på sommeren. Dette kom tydelig frem både av Helgelandsbukken og Engabreen, men det er selvfølgelig mulig at det finnes en god forklaring på dette fra naturhysterisk hold. Jeg synes det er merkelig.

Stadig (og spesielt på ferger) kom vi i prat med MC-turister fra andre land, og alle var synelig imponert over vår fantastiske natur. Nesten litt pinlig når de la ut om avstikkere jeg selv som nordmann ikke har fått med meg - tenk å måtte ta i mot reiseanbefalinger fra spanske turister om hvor du bør kjøre MC i Norge.

Ved ankomst til Bodø var det rett til havna og inn på fergeren til Moskenes. Ved ankomst Moskenes ytterst i Lofoten bar det raskt videre til bestilt robu ved Fredvang. Det begynte å bli sent på kvelden, men lyst var det selvfølgelig, og sola lekte gjemsel og skapte uforglemmelige

inntrykk på vår kveldstur blant fjellene. Vel innendørs ble det raskt sengetid etter en lang dag med masse opplevelser. Frokosten neste dag besto av rester siden vi ikke hadde rukket å handle, men en blanding av stekte grillpølser og enkel brødmat m/kaffe ble inntatt med en utsikt fra terrassen som kunne ta pusten fra noen og en hver.

I ettertid ble frokosten her et av de minnene jeg husker aller best. Slike stunder er verdifulle for de kommer så sjelden tilbake i samme form. Tenk hvor heldige vi er som kan nye livet på denne måten slik vi gjorde disse late sommerdagene. Sjøen var blikk stille, og det var et yrende fugleliv rundt oss på alle kanter. Nå var det sannelig ikke lett å reise videre.

På ferden gjennom Lofoten ble det også tid for oppbrudd i vår lille gruppe da vi alle hadde nye reisemål eller hjemmelige plikter som kalte. At vi igjen kommer sammen for nye turer og opplevelser er derimot sikkert. De beste øyeblikkene blir tross alt best når de deles med gode venner.

Å kjøre MC i Lofoten må oppleves. Stupbratte alpetopper som ender opp i vakre sandstrender og idylliske fiskevær gir ro i både kropp og sjel. Tenk å bo et så flott sted. Ikke underlig

at stedet er fullt av kunstnere og turister fra hele verden sommeren igjennom. Vi reiste fra Fredvang tilbake forbi Moskenes og ut til Å, ja det heter faktisk bare "Å". Deretter fikk vi med oss mange vakre og velkjente steder på veien mot Skutvik hvor vi skulle ferge over for å komme tilbake på E6 og sørover. OK, med unntak av Johnny da, som reiste videre (mot dårlig vær) til Nordkapp.

Over alt møtte vi bare blide mennesker som var hjelpsomme og som mer enn gjerne ville slå av en prat, slik som på kaia i Reine hvor båtfolk kom bort og ville høre om vår reise på to hjul. Hyggelig at de hadde sans for vår måte å ta seg frem på.

Steder vi bare måtte innom i Lofoten var Sakrisøy, Reine, Ramberg, Nusfjord, Henningsvær, Kabelvåg, Svolvær samt en rekke andre steder. Jeg anbefaler alle å ta en tur innom www.viewlofoten.no for å få et inntrykk av hva man kan oppleve under en slik tur. Når jeg nå tenker tilbake, så skulle vi tatt oss enda bedre tid i Lofoten. Men det kommer flere sommere...